

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14C/394/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112226346
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3112226346.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOŠŤ, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, práv. zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanému: Slovenská republika, zast. Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava o zaplatenie 538,68€ a iné s prísl. takto

rozhodol:

Žaloba sa zamietla.

Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podaným návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 domáhal proti žalovanej zaplatenia náhrady majetkovej škody vo výške 538,68€ a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 107,74€ z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu H.. Uviedol, že Okresný súd H. ako exekučný súd prijal žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, podanú ním zvoleným exekútorom vo veci dlžníka (povinného) M. N., pod sp. zn. súdneho exekútora EX 17657/2010. Súd však v zákonnej procesnej lehote 15 dní od prijatia tejto žiadosti nerozhodol o nej podľa § 44 ods.2 Exekučného poriadku platného v čase podania žiadosti napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si rozsiahlejšiu spoluprácu s účastníkmi konania. Exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až dňa 1.7. 2011, pričom k rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 211 dní). Ďalej súd nesprávne postupoval spôsobom odporujúcim zákonu, pretože preskúmal v rámci exekučného konania rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom takým spôsobom, že zrealizoval úplný judiciálny proces zahŕňajúci zistenie skutkového stavu veci, výberu právnych noriem, aplikácie a interpretácie zvolených právnych noriem na skutkový stav a meritórne rozhodnutie. Takýmto spôsobom sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou, ktorá mu v rámci zverenej právomoci ako exekučnému súdu nepatrí, čím porušil zásadu legality stanovenú v ust. § 2 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky. Všeobecný súd sám rozhodol vo veci samej tak, že nevydal poverenie na vykonanie exekúcie, ktoré mali za následok zánik vykonania práva a tým uskutočnil činnosť, ktorá by mu prináležala len vtedy, ak by konal v pozícii rozhodcovského súdu podľa ust. § 40 a nasl. Zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Exekučný súd svojím postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok a formálne vyvolal stav, ktorým založil prekážku vo veci rozhodnutej vo vzťahu medzi žalobcom ako veriteľom a dlžníkom odvíjajúcej svoju podstatu od zmluvy o úvere. Na jednej strane existuje právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty stanovenej v § 41 zák.č. 244/2002 Z.z. a ktorý je z pohľadu exekučného súdu nevykonateľný a žalobca už nemôže uplatňovať svoju pohľadávku z istiny úveru s príslušenstvom v občiansko-právnom konaní pre prekážku veci rozhodnutej; pričom podľa platnej právnej úpravy sú

oba exekučné tituly rovnocennými exekučnými titulmi. Žalobca si uplatnil majetkovú škodu, ktorá mu vznikla v celkovej výške 538,68€, predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo zmluvy o úvere. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch požadoval z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie v stanovenej lehote bez zbytočných prieťahov nepovažoval za dostatočné zadosťučinenie vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Žalobca by mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky s príslušenstvom. Ako ďalšie dôvody na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, zbytočným omeškaním vzniknutého zániku plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa a zánikom vymožitelnosti jeho pohľadávky s príslušenstvom, čo malo za následok zánik už vytvorených podnikateľských aktivít a stratu zisku a nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších podnikateľských aktivít a rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Žalobca si uplatňoval primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv a stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom stanovenom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymožitelnosti pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) v sume 107,74€, teda predstavujúceho sumu 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnotu majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou). Žalobca podľa 15 ods.1 zák. č. 514/2003 Z.z. písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, avšak do podania žaloby žalovaná pozitívne nereagovala. Žiadal aj náhradu trov konania.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила.

Súd rozsudkom č.k. 14C/394/2012-23 zo dňa 10.7.2013 žalobu zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Krajský súd H. uznesením č.k. 5Co/262/2013 -47 zo dňa 28.5.2014 na odvolanie žalobcu rozsudok súdu I. stupňa zrušil a vec mu vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie. V odôvodnení odvolací súd tvrdil, že postupom súdu podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p. v nadväznosti na § 200ea O.s.p. formou verejného vyhlásenia rozsudku bola žalobcovi odňatá možnosť konania pred súdom, lebo tento nemohol na pojednávaní reagovať na rozpory v ním tvrdenom skutkovom stave uvedenom v návrhu a stave zistenom z exekučného spisu, ktoré sa preukázali ako zásadne odlišné. Účastníci konania sa na pojednávanie nedostavili, hoci boli riadne a včas predvolaní. Neúčast' ospravedlnil len žalovaný. Žalobca žiadal pojednávanie zrušiť, z dôvodu porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu a namietať opätovnú zaujatosť tunajšieho súdu a domáhal sa prerušenia konania. Z nálezu II.ÚS/436/2013-11 zo dňa 12.09.2013 a iných doložených v spise 14C/262/2012 bolo zistené, že o námietke zaujatosti, ktorú opätovne predniesol žalobca, bolo už Ústavným súdom rozhodnuté. Súd preto na námietku zaujatosti z tých istých dôvodov, o ktorej už bolo rozhodnuté odvolacím súdom podľa § 15a ods. 4 O. s. p. neprihliadal a o prerušení konania rozhodol osobitným uznesením. Dôvod neúčasti žalobcu na pojednávaní súd neuznal za ospravedlniteľný. Preto súd vec podľa ust. § 101 ods.2 O.s.p. prejednal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov, pričom prihliadol na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením žalobného návrhu, spisu tunajšieho súdu 49Er/81/2011, návrhu na prerušenie konania a zistil tento skutkový stav veci:

Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý so sídlom v N. podal dňa 17.1.2011 na Okresný súd H. žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, s.r.o. Bratislava (žalobcu) proti povinnému : M. N., bytom P. č. XXX pre vymoženie sumy 168,16€ s príslušenstvom. Veci bola pridelená spisová značka 49Er/81/2011.

Okresný súd H. uznesením č.k. 49Er/81/2011-13 zo dňa 17.5.2011, právoplatným dňa 29.6.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno č.8, N. sp.zn. SR 09047/10 zo dňa 8.10.2010, právoplatný dňa 15.11.2010, vykonateľný dňa 18.11.2010. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že exekučný titul vznikol na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere, ktoré obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky a tieto sú neplatné (neprijateľný poplatok za úver , absencia údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov a neprijateľných úrokov z

omeškania vo výške 0,25% denne, čo predstavuje 91,25% ročný úrok z omeškania, rozhodcovská doložka). Uznesením zo dňa 19.8.2011 č.k. 49Er/81/2011-13, súd exekúciu zastavil podľa § 44 ods.3 Exekučného poriadku.

Od podania žiadosti o poverenie na exekúciu dňa 17.1.2011 do vydania rozhodnutia o zamietnutí poverenia na exekúciu dňa 17.5.2011 exekučným súdom uplynula doba cca 4 mesiace.

Podľa Čl.1 ods.2 Ústavy SR Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná, a svoje ďalšie medzinárodné záväzky.

Podľa Čl.2 ods.2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa Čl.7 ods.2 Ústavy SR Slovenská republika môže medzinárodnou zmluvou, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo na základe takej zmluvy preniesť výkon časti svojich práv na Európske spoločenstvá a Európsku úniu. Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prevzatie právne záväzných aktov, ktoré vyžadujú implementáciu, sa vykoná zákonom alebo nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2.

Podľa čl. 3 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa Čl.7 ods.5 Ústavy SR medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Podľa čl. 6 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 44 ods.2 Exekučného poriadku účinného v čase podania návrhu o vydanie poverenia súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa 44 ods.3 Exekučného poriadku účinného v čase podania návrhu o vydanie poverenia ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 31 ods.1-3 zák.č. 244/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov rozhodcovský súd v spore vzniknutom z obchodnoprávneho vzťahu s medzinárodným prvkom alebo z občianskoprávneho vzťahu s medzinárodným prvkom rozhoduje podľa právneho poriadku, na ktorom sa účastníci rozhodcovského konania dohodli. Ak sa nedohodli inak, každá dohoda o rozhodujúcom práve sa považuje za dohodu o hmotnom práve štátu, nie o jeho kolíznych normách. Ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodnú na rozhodujúcom práve v obchodnoprávných vzťahoch s medzinárodným prvkom alebo

v občianskoprávných vzťahoch s medzinárodným prvkom, rozhodcovský súd rozhoduje spor podľa právneho poriadku určeného tuzemskými kolíznymi normami. V spore vzniknutom z tuzemských obchodnoprávných a občianskoprávných vzťahov rozhoduje rozhodcovský súd vždy podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Rozhodcovský súd rozhoduje v súlade so zmluvou uzatvorenou medzi účastníkmi rozhodcovského konania a vezme do úvahy obchodné zvyklosti vzťahujúce sa na spor a zásady poctivého obchodnoprávneho styku a dobrých mravov.

Podľa § 44 ods.1,2 zák.č. 244/2002 Z.z. v znení nesk. predpisov tuzemský rozhodcovský rozsudok je rozhodcovský rozsudok vydaný na území Slovenskej republiky. Tuzemský rozhodcovský rozsudok, ktorý sa stal právoplatným, je po uplynutí lehoty na plnenie v Slovenskej republike vykonateľný podľa osobitných predpisov.

Podľa § 45 ods.1 zák.č. 244/2002 Z.z. v znení nesk. predpisov súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Podľa § 45 ods.2 zák.č. 244/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c). Proti rozhodnutiu súdu podľa odsekov 1 a 2 je prípustný opravný prostriedok.

Podľa § 19 ods.2 Zák.č. 244/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde alebo pred iným rozhodcovským súdom.

Podľa § 3 ods.1 písm.d) zák. č. 514/2003 Z.z.o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1, veta druhá cit.zák.za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv.

Podľa § 17 ods.1,2,3 cit.zák. (1) uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.(2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. (3)Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na: a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa citovaných ustanovení sa navrhovateľ domáhal náhrady škody z titulu nesprávneho úradného postupu, spočívajúceho v neprípustnom preskúmaní exekučného titulu a následného zamietnutia žiadosti o poverenie na exekúciu po uplynutí 15 -dňovej zákonom stanovenej lehoty exekučným súdom, čím došlo k faktickému zániku vymožitelnosti jeho pohľadávky v časti istiny s príslušenstvom; pretože na základe rozhodcovského rozsudku nie je možné túto pohľadávku s príslušenstvom vymáhať a na všeobecny súd sa žalobca už nemôže obrátiť pre prekážku res iudicata (§ 159 ods.3 O.s.p.).

Súd dospel k záveru, že takto podanej žalobe nie je možné vyhovieť. Je nepochybné, že zmluva o úvere, (na podklade ktorej sa viedla sporná exekúcia) ktorú uzavrel žalobca s dlžníkom dňa 28.09.2009 je zmluvou spotrebiteľskou. Jednou z charakteristických čŕt spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľné (nekalé) zmluvné podmienky, teda ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa. So vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zák.č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 01.04.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 až §60) a uvedená právna úprava má základ v Smernici Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Podľa prechodných a záverečných ustanovení k úpravám účinným od 01.04.2004 (§ 897f ods.3) spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súlade s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ust. § 55 ods.1, ak ide o náležitosti zmluvy a s ust. § 57 tohto zákona do 3 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súlade s ust. § 53,54 a 57 tohto zákona podľa ods.3, sú neplatné po uplynutí 3 mesiacov dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Z ust. § 54 ods.1,2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Napriek týmto skutočnostiam a platnému právnemu poriadku Slovenskej republiky, vrátane Zákona o ochrane spotrebiteľa, zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka; podľa ktorých sa postupuje aj v rozhodcovskom konaní, žalobca uzavrel s dlžníkom zmluvu o úvere, ktorá obsahovala neplatné zmluvné dojednania v neprospech spotrebiteľa.

V konečnom dôsledku bolo exekučné konanie zastavené z dôvodu, že žalobca si z 2 možných alternatív v základnom konaní vybral súkromnoprávny orgán- rozhodcovský súd s rozhodcovským (súkromnoprávnym) konaním, teda dal prednosť tomuto orgánu pred všeobecnými súdmi, čím sa vyhol súdnej kontrole neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktorú v základnom sporovom konaní pri plnení zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere skúma súd ex offa. Skutočnosť, že ak žalobca získa exekučný titul ohľadne zmluvy o úvere v rozhodcovskom konaní, tým zároveň stratí možnosť obrátiť s návrhom na priznanie tej istej pohľadávky na všeobecnom súde, si musel byť žalobca vedomý, lebo to vyplýva z dikcie ust. § 19 ods.2 zákona o rozhodcovskom konaní. Súd zistil, že zmluva o úvere, na poklade ktorej sa vedie exekúcia, obsahuje nekalé a neprijateľné zmluvné podmienky (ktoré sú neplatné) až v rámci exekučného konania a to po podaní žiadosti o udelenie poverenia na exekúciu a predložení zmluvy o úvere a rozhodcovského rozsudku. Súdu (i v rámci exekúcie) prináleží súdna kontrola zmluvných podmienok aj abstraktná kontrola spotrebiteľskej zmluvy, s cieľom vylúčiť zo života ľudí neprimerané podmienky, ktoré zhoršujú kvalitu života za účelom naplnenia cieľov článku 6 Smernice Rady 93/13/EHS a postarať sa, aby spotrebiteľov neprijateľné klauzuly v zmluvách nezaväzovali. Ide o medzinárodný záväzok, ktorý na seba vzala Slovenská republika po vstupe do Európskej únie, ktorý je povinná rešpektovať a Smernica Rady 93/13/EHS má prednosť pred vnútroštátnym právnym poriadkom. Po zistení, že exekučný titul bol vydaný v rozpore s platným právom a plnenie v ňom priznané nevychádza zo súdnej praxe, Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 a zákona č. 258/2001 Z.z.o spotrebiteľských úveroch a ďalších zákonov na ochranu spotrebiteľa, súd nemohol postupovať v exekučnom konaní inak len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia a následne exekúciu zastaviť. Spotrebiteľ totiž návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý bol exekučným titulom, na všeobecnom súde nepodal. Iný postup vtedajšia právna úprava neumožňovala a nebolo možné v exekučnom konaní rozhodnúť o žiadosti o vydanie poverenia na exekúciu takým spôsobom, že by sa vydalo v 15-dňovej lehote na vydanie poverenia len čiastočné poverenie na exekúciu, napríklad v časti istiny. Úradný postup exekučného súdu, ktorý rešpektoval medzinárodné záväzky Slovenskej republiky voči Európskej únii nemožno charakterizovať ako nezákonný, resp. nesprávny a preto žalobcovi náhrada škody a nemajetkovej ujmy za stratu vymožitelnosti jeho práva nepatrí.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. súd úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, lebo si ich neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd (dvojmo).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).